

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

ויהי הוא טרם כלה לדבר (כד, טו)

איתא במדרש רבה: "תני רבי שמעון בר יוחאי ג' הם שנענו במענה פיהם: אליעזר משה ושלמה כו". ובוהר הקדוש מדייק, דעם היות שכולם נענו במענה פיהם, מכל מקום יש יתרון באליעזר לגבי משה ושלמה, שהם נענו (רק) ככלותם לדבר, היינו כשגמרו תפלתם, ואליעזר נענה טרם שכלה לדבר.

ולכאורה אינו מובן איך שייך לומר שתפלת אליעזר פעלה יותר מתפלת משה ושלמה, שהוא נענה קודם שגמר תפלתו. אך הענין הוא שאליעזר הלך לקחת אשה ליצחק, ויצחק הוא בחינת הגבורה. אמנם הגבורה דיצחק הוא תגבורת העצמות. שהוא תגבורת החיות, לכן משום זה הייתה ההמשכה במהירות ביותר. (ספר המאמרים 'תרנ"ט ע' קיד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ואברהם זקן בא בימים (כד, א)

איתא בזהר, ש"ימים' היינו לבושים הנעשים לנשמה על ידי מעשה המצות. לבושים אלו מלבישים את הנשמה לא רק בגן עדן, אלא גם בעולם הזה. המצות מלבישים ומקיפים את האדם מכף רגלו ועד קדקדו, היינו כל עניניו, ובאמצעותם יכול האדם להיות דבוק באלקות ממש, גם בהיותו בעולם הזה הגשמי.

(ספר המאמרים 'תש"ז ע' 198)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפשטות הכוונה - שמכינוס השלוחים צריכים לבוא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להכין את עצמו ולהכין את כל היהודים שבמקומו ובעירו וכו' לקבל פני משיח צדקנו, על ידי זה שהוא מסביר את הענין של משיח כמבואר בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה באופן המתקבל לכל אחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד - על ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שוהי העבודה של זמן זה, מובן שזה שייך לכל יהודי ללא הבדל כלל.

(משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשנ"ב, בפתיחת כינוס השלוחים העולמי)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב (כד, סג)

"לפנות ערב" - היינו לפנות את ה'ערב' והחושך.

וזהו על ידי - "לשוח בשדה" - ליבון הלכתא.

(תורה אור' פרשתנו יז, ט)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ותרד העינה ותמלא כדה ותעל (כד, טז)

"ותרד העינה" - שירדה לשאוב מי התורה בכדה שעל שכמה.

"ותמלא כדה" - הן כ"ד ספרים דאורייתא.

אך זה הי' הסימן לאליעזר - כאשר תוריד הכד הזה ותשקה אותו ולגמליו שזהו ירדת אור החכמה שבתורה למטה למטה, לברר גם לעץ הדעת טוב ורע.

(תורת חיים' פרשתנו קכח, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וה' ברך את אברהם בכל (כד, א)

אמרו רז"ל במדרש שהברכה הייתה מה שהשליטו ביצרו, ולכאורה מהו השבח והרבותא אחר שנתנסה בעשר נסיונות מה שהשליטו ביצרו?

אלא הכוונה שברכו שיתהפך היצר הרע שישוב גם כן לאהבת השם, שעל שם זה נקרא היצר הרע "טוב מאוד", שלכן זהו השבח הנעלה מה שברכו ה' לאברהם.

(אור התורה' ח"ז ע' 2414)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ויהיו חיי שרה (כג, א)

אברהם ושרה תיקנו חטא אדם הראשון ותוה, והעיקר תיקנה שרה, ולכן זכתה שרה ל'חיין' עילאין. וזהו 'ויהיו חיי שרה מאה שנה', 'שרה' לשון שררה - בחינת המלכות. ושרה על ידי שתיקנה חטא עץ הדעת זכתה לחיין עילאין להמשיך חיות ותוספת אור בספירת המלכות.

(ספר המאמרים 'תר"ל ע' כד)